

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 89.

Tiende Session.

28de Møde.

Onsdagen den 10de Novbr. Kl. 1.

(Fortsat.)

Alberti (fortsat): Det er denne Opinion, som gjør sig gjældende, og som skal modarbejdes, og det er den Virksomhed, som har fremkaldt denne Opinion, der skal standses ved det lille Forslag, som her ligger for. Der er ikke fremkommet nogen egentlig Indvending mod den Form, som jeg har givet Forslaget. Den ærede Indenrigsminister siger vel, at den Begrændsning, som jeg har opstillet for den højere Rente, ikke kan billiges, men da han ikke har udtalt, hvor Grændsen ellers skulde være, tillader jeg mig ligeoverfor den ærede Minister at ansee mit Forslag for at være rigtig, indtil han, som jo maa betragte Sagen fra et mere overordnet Synspunkt, fremsætter et andet. Der er kun kommet Indvendinger fra to ærede Rigsdagsmænd om det Skadelige eller Ulykkelige i, at der kunde gives Tilfælde, hvor en Debitor ikke kunde faae Laan, nemlig naar han ikke kunde faae det til 4 pCt. og heller ikke kunde faae en Bevilling; men hvorledes har han kunnet faae Laan før, i Tidsrummet efter 1833, da der ingen Bevillinger gaves? Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg (Jessen), som har spurgt derom, maa vide, at der er stiftet Laan i Tusindveits paa den Tid, og hvorledes skulde det være vanskeligt at faae saadanne Laan, selv til en højere Rente, naar man har hundrede Maader, hvorpaa man kan omgaae Agerlovgivningen ogsaa med Hensyn til Udlaan i faste Eiendomme?

Jeg har ikke villet sætte nogen Bom for Frihandelen med Pengeeffecter. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (L. C. Larsen) har nævnt flere Omsætningsforhold, der ere meget i Gang; man kjober Creditforeningsobligationer til 90, og af Belvillie laaner man dem ud og faaar 100 for dem og Pant i en fast Eiendom. Naar man kan gjøre dette upaataalt af Statsmyndigheden og naar man kan erhverve Dom ved enhver Domstol for, at en saadan Fremgangsmaade er berettiget, og naar det Lovforslag, som her indbringes om Rentefodens Regulering, ikke sætter sig imod en saadan Frihed i Pengetraffiken, troer jeg, at de Beeklager, som den nævnte ærede Rigsdagsmand lod høre paa de ulykkelige Debitorers Vegne, ere grundløse, og at de for enhver Mand, der har havt med Forretningsforhold at bestille, ville vise sig som en Phantassifikation, man ikke behøver at frygte. — Jeg vil endnu fremhæve, at det Skadelige ved Bevillingsmyndigheden er fremtraadt dermed, at Instituter, som skulde regulere det almindelige Pengevæsen, have indladt sig paa af de allerstikreste Prioritetslaan at tage mere end 4 pCt. Den ærede Indenrigsminister vil ganske sikkert i sit Ministerium kunne faae Oplysning om, at der er udstedt mange Bevillinger til Sparekasser, om at de maae tage 4½ eller maaskee endogsaa 5 pCt. af første Prioritetslaan, som tilbyder en aldeles ubegrændset Tryghed. Det er en saadan Anvendelse, som propagerer Tanken om en ubunden Rentefod i faste Eiendomme, og den udbredes til de smaa Grundbesidderes Fordærvelse. Med Hensyn til større Eiendomme, og navnlig større kjøbenhavnske Eiendomme,